

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.098/2007/3.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szentés T. István ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű felpereseknek a dr. Zelkó Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen baleseti kártérítési járadék felemelése és egyéb igények iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 2.M.1239/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság Mf.20.802/2006/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az I., II., III. rendű felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság Mf.20.802/2006/6. számú ítéletét abban a részében, amelyben a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.1239/2005/12. számú ítéletét részben megváltoztatva a keresetveszteségi járadék iránti igényt elutasította, nem érinti, egyebekben hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét egyenként 5.000 /ötezer/ forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 18.000 /tizennyolcezer/ forintban állapítja meg.

I n d o k o l á s :

Sz. S. - aki 2005. szeptember 23-án elhalálozott - géplakatos munkakörben állt az alperes alkalmazásában, amikor 1987. december 21-én munkavégzés közben egy 16 kg súlyú alkatrész a lábára esett. Keresetében - egyebek mellett - gépjárműcsere ellenértéke, keresetveszteségi járadék és üzemeltetési járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.249/2004/3. számú végzésében meghatározottak szerint eljárva a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.1239/2005/12. számú ítéletével a felperesek - a néhai gyermekei - kereseti kérelmének részben helyt adva kötelezte az alperest keresetveszteségi járadék címén 39.751 forint és annak kamata, üzemeltetési járadék címén 2000. január 1-jétől 2003. szeptember 30-áig 321.000 forint, 2003. október 1-jétől 2005. szeptember 23-áig 570.000 forint és annak kamatai, valamint gépkocsicsere értékkülönbözet címén 1.685.000 forint megfizetésére. Egyebekben a keresetet elutasította az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A munkaügyi bíróság a felperest megillető keresetveszteségi járadék mértékét a munkáltatónál megvalósuló bérfejlesztés figyelembevételével határozta meg. A bíróság az igazságügyi gépjármű szakértő megállapításai és a felperesnek mindkét lábán fennálló betegsége alapján az S. személygépkocsi W. típusú gépkocsira való cseréjét szükségesnek és indokoltnak találta, ezért gépjármű értékkülönbözet megtérítésére kötelezte a munkáltatót. A felperesi kereset és a szakvélemény alapján a bíróság üzemeltetési költségként 15.000 km/év menetteljesítményt fogadott el, és az üzemeltetési költségből levonásba helyezte a tömegközlekedés költségét.

Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság Mf.20.802/2006/6. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében részben megváltoztatta, a felperesek keresetveszteségi járadék iránti igényét elutasította, míg az alperes által fizetendő üzemeltetési járadék összegét 9.000 forintra leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes a felpereseknek egymás közt egyenlő arányban tartozik teljesíteni.

A másodfokú bíróság az Mt. 186. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy járadék iránti igény hat hónapnál régebbi időre visszamenőleg csak akkor érvényesíthető, ha a felet a követelés érvényesítésében mulasztás nem terheli. A felperesek igénye erre tekintettel csak 2001. január 1-jétől vehető figyelembe. A jogerős ítélet szerint - az alperesi teljesítések alapján - a felperesek keresetveszteségi járadékra nem jogosultak, míg üzemeltetési járadék címén 9.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest. A gépjárműcsere értékkülönbözetével kapcsolatban a másodfokú bíróság elfogadta a munkaügyi bíróság ítéletében rögzítetteket.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet „megváltoztatását” kérték oly módon, hogy a keresetnek helyt adva az alperes fizessen 2000. január 1-jétől 2005. szeptember 23-áig

lejárt havi 40.000 forint közlekedési járadék címén 2.880.000 forintot, valamint annak, és a csereösszeg kamatának megfizetését is igényelték az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. Érvelésük szerint a bíróságok által alkalmazott számítási mód nem követhető, nem adják az ítéletek indokát annak, hogy miért mellőzték a szakvéleményben rögzítetteket. Álláspontjuk szerint az első fokú eljárás során a felperes (jogelőd) igazolta igénye korábbi bejelentését - amelyet az alperes válaszlevele is megerősített - így annak kezdő időpontját törvénysértő a bírósághoz benyújtásától számítani a tényállás figyelmen kívül hagyása mellett. A felperesi hivatkozás szerint törvénysértő és megalapozatlan a kamatigény figyelmen kívül hagyása és a perköltség összege.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben megalapozott.

Járadék iránti igény hat hónapnál régebbi időre visszamenőleg csak akkor érvényesíthető, hogyha a feleket a követelés érvényesítésében mulasztás nem terheli (Mt. 186. § (3) bekezdés).

Alaptalan volt ebben a körben az a felperesi érvelés, miszerint igényét azért érvényesítette csupán 2001. július 2-án benyújtott keresetében, mivel az alperessel egyeztetések zajlottak és a megegyezésre reményt látott. A jogi képviselővel eljáró felperesnek a keresetet az alperessel folytatott tárgyalásoktól függetlenül módja lett volna a bíróságon előterjeszteni, így késlekedése miatt igényét csupán hat hónapra visszamenőleg érvényesítheti.

Ugyancsak megalapozatlanul sérelmezték a felperesek felülvizsgálati kérelmükben, hogy a gépjármű csereösszeg utáni kamatról az ítéletek jogsértő módon nem határoztak. A keresethez kötöttség elve szerint (Pp. 215. §) a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetve ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékaira (kamat, költség stb.) is kiterjed. A felperesek nem kérték sem fellebbezésükben, sem csatlakozó fellebbezésükben az alperes gépjárműcsere értékkülönbözettel kapcsolatos kamatfizetésre kötelezését, ezért annak elmaradására a felülvizsgálati eljárásban alaptalanul hivatkoztak.

A Legfelsőbb Bíróság azonban helytállónak találta a felperesek felülvizsgálati érvelését az alperes által fizetendő üzemeltetési járadék tekintetében. Az igazságügyi szakértői vélemény alapján az

elsőfokú bíróság részletesen kifejtette jogi álláspontját, és számszakilag is indokát adta döntésének. Ugyanakkor a másodfokú bíróság ezen ítéleti rendelkezést megváltoztatta, annak részletes, az elszámolás helyességét is ellenőrizhető indokát azonban nem adta. Fentiek alapján nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy mely időszakra, milyen összegű üzemeltetési járadékot talált indokoltnak, illetve mekkora összeget és milyen időtartamra helyezett levonásba az alperes teljesítése alapján. A másodfokú bíróság ezzel megsértette a Pp. 221. §-ában foglaltakat, azaz nem tett eleget az ítélet indokolási kötelezettségének. Ebből következően pedig a jogerős ítélet eljárásjogi okból jogszabálysértő.

Fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság Mf.20.802/2006/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részét nem érintette, egyebekben hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította (Pp. 275. § (4) bekezdés).

A Pp. 275. §-ának (5) bekezdése alapján a felek felülvizsgálati eljárási költségét és a felülvizsgálati eljárás illetékét csupán megállapította azzal, hogy annak viselése felől az új határozatot bíróság dönt.

Budapest, 2007. szeptember 19.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő